

העוררות: **קליסקי אתי ומלי פרץ**

רח' אירוס הארגמן 87/2, נתניה

- נ ג ד -

המשיב:

מנהל הארנונה

ע"י עו"ד בועז שמעוני
רח' הצורן 6, נתניה

המשיב 2:

צדוק חדר

ע"י עו"ד אליקים דרג
אריאל שרון 4, גבעתיים

פסק דין

רקע כללי דיוני –

1. החלטה זו ניתנת בהרכב חסר לאור פסילתו של **יו"ר הוועדה** עו"ד יהודה חימי מלדון בערר שכן העוררות התייעצו עמו ובין היתר גם ביחס לנכס נשוא הערר.
2. בדיון שהתקיים בערר ביום 26/4/2021 התקבלה הסכמת הצדדים לדון בערר בהרכב חסר, כאשר בראש הוועדה יעמוד עו"ד ורו"ח שרון חייט מ"מ היו"ר, אשר על כן פסק דין זה ניתן בהרכב חסר ובהתאם לסמכותנו שבתקנה 11ג **לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בוועדת הערר)**, התשל"ז – 1977.
3. הערר שבנדון נסב על חיובו של נכס המצוי ברחוב רד"ק 27 בשטח שיפוטו של המשיב ואשר מסומן בספרי המשיב כנכס 499880000 (להלן: "**הנכס**").
4. הערר הוגש בהמשך לתשובת המשיב להשגת העוררות מיום 2/8/2020 בה דחה את ההשגה אשר הוגשה על ידך, בה טענו:
 - כי הן בעלות של חלק מהזכויות על הנכס ואילו אחיהן, צדוק חדר, רשום כבעלים של רוב הנכס ולכן אין לחייבן בכל חיובי הארנונה.
 - נושא הבעלות והזכויות בנכס בעקבות פטירת הוריהן הינו בסכסוך משפטי אשר טרם הוכרע והן מבקשות, לכל הפחות, לעכב הליכי גבייה נשוא הנכס עד אשר יתבהר נושא הבעלויות בנכס.
 - הנכס ללא שימוש והן לא יכולות למכור אותו בשל הנסיבות המשפטיות.
5. כאמור לעיל המשיב דחה את השגתן משני טעמים עיקריים:
 - סופיות השומה שכן חלפו המועדים להגשת השגה לשנות המס 2019-2020.

- החבות בתשלום הארנונה על ידי העוררות הינו כדין וזאת בהיותן בעלי חלק מבעלי הזכויות ובעלי הזיקה הקרובה לנכס.

6. בדיון אשר התקיים בפני הועדה ביום 26/4/2021 הובהר על ידי הצדדים כי:

- העוררות רשומות כבעלות על הדירה בשיעור של כ- 20%.
- מדובר בסכסוך משפטי בין האחים בדבר יתרת הבעלות בנכס אשר טרם הוחלט בו.
- חיובי הארנונה, הם נשוא נכס הערר בלבד.

7. בדיון הוחלט על הגשת תצהירים בתיק.

8. בטרם הוגש תצהיר העוררות, ולבקשתן, ביום 28/6/2021, צורף לערר, משיב 2 מר צדוק חדד, אחיהן של העוררות, המחזיק והמתגורר מעל קומת הנכס.

9. בהתאם להחלטה אשר ניתנה בדיון ביום 26/4/2021 העוררות הגישו תצהירן בה הצהירו כי

- כל אחת מהן בעלת 1/8 מהנכס מכח העברת זכויות שבוצעה אליהם ע"י אמן, צביה חדד ז"ל.
- הן בעלות זכויות נוספות על חלקן של אביהן סלימן חדד ז"ל, שטרם נרשמו, ועליהן הערת אזהרה.
- אחיהם, צדוק חדד, הינו הבעלים של יתרת הנכס ואף צירפו לתצהירן שטרי מכר ומסמכים, אשר לטענתן, מוכיחים שהוא זה הבעלים של יתרת הנכס.
- לא נעשה בדירה שימוש ולא מתגוררים בה שנים רבות.

10. גם מר צדוק חדד, משיב 2, הגיש תצהירו בו הצהיר כי

- אינו גר בנכס, לא עושה בו שימוש ואינו מחזיק בו באף צורה ודרך.
- ככל שידוע לו הנכס מוזנח, שומם וריק.
- אחיו, רפאל חדד, המתגורר בקומת הקרקע של המבנה בו נמצא הנכס עושה שימוש, בהסכמה ואישור של העוררות, לאחסון ציוד ורכוש בבעלותו.
- בהליך משפטי שהתקיים בבית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה תמ"ש-32708-04-16 ותמ"ש-16589-01-17 שבוטל ונסגר, בו הוא ועוררות הגישו תביעות הדדיות, העוררות הצהירו כי הנכס הינו בבעלותן המלאה.

11. בהמשך לתצהירו ביקש משיב 2 לצרף לערר, תחילה, את מר רפאל חדד אחיו של משיב 2 ואחיהם של העוררות ובהמשך גם את מר עדן חדד, בנו של מר רפאל חדד ואחינו של משיב 2 והעוררות. הועדה צירפה לבקשת משיב 2 את ה"ה רפאל ועדן חדד ואף קבעה את המועדים להגשת תצהירים מטעמם.

ה"ה רפאל ועדן חדד לא הגישו תצהירים במועד אשר נקבע, ומבדיקה שנעשתה עם מזכירות ועדת ערר לא הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעמם גם לאחר ארכה נוספת אשר ניתנה, ובנסיבות אלה בוטלו ההחלטות בדבר צירופם לערר.

12. המשיב הגיש תצהירו אילו צירף מסמכים אשר לטענתו ותצהירו

- לעוררות, ביחד, זכויות במחצית מחלקה 237.

- הנכס הינו דירת מגורים המצויה בקומה האמצעית של מבנה מגורים הבנוי על חלקות 237 ו- 56 בגוש 8238, כמו כן הדגיש המשיב כי הנכס מצוי ברובו בחלקה 237.

- העוררות נכחו ביום 4/12/2012 במשרדי אגף ההכנסות וטענו כי הן זכאיות לפטור מארנונה בגין הנכס, בשל היותו ריק והעובדה שהעוררות פנו בעבר וביקשו כי יינתן פטור לנכס בשל היותו ריק, מעידה על זיקתן הברורה לנכס.

13. משהוגשו תצהירי עדות ראשית על ידי הצדדים החליטה הועדה על סיום בנכס.

14. ביום ה' 8/9/2022 נערך סיום בנכס במעמד הצדדים. בסיום התקבל הרושם כי איש אינו מתגורר בנכס ולמעשה הנכס נטוש. כמו כן במעמד הסיום צומצמו המחלוקות רק לגבי חלקה 237 (ראה פרוטוקול הסיום פסקאות 7 ו- 8).

15. במעמד הסיום, בשל סערת הרגשות של העוררות, הועדה הסבירה לצדדים כי אין בסמכותה לדון בנושא בעלות על הנכס אשר הביא לסכסוך בנוגע לתשלום מסי הארנונה. הועדה הבהירה לעוררות כי בנושא הבעלות עליהם לפנות לבית המשפט המתאים על מנת שיכריע בעניין.

16. משהוגשו תצהירים בתיק ונערך סיום בנכס ניתנה לצדדים האפשרות לקבוע מועד לחקירות על תצהירים בטרם יוגשו סיכומים בתיק.

17. המשיב ומשיב 2 ויתרו על זכותם לחקירה על תצהירים ואילו העוררות ביקשו להתייעץ עם עורך דין בטרם יקבלו החלטה. בהמשך הוגשו סיכומים על ידי העוררות ולמעשה ויתרו על זכותן לחקור את המשיבים על תצהירים.

הצדדים הגישו סיכומים ולהלן תמצית טענותיהם -

עיקרי טענות העוררות

- אין הן מחויבות לשלם את הארנונה שכן הן אינן מחזיקות בנכס, אין להן זיקה לנכס ויש להפנות את חיובי הארנונה לאח, משיב 2.
- המשיב מבצע אבחנה מלאכותית בין חלקה 56 וחלקה 237 זהו בית מגורים הבנוי על שתי חלקות באופן שלא ניתן להפריד האחד ממשנהו.
- העוררות מחזיקות 1/8 (כ"א) מהנכס נשוא הערר ונדרשות לשלם את מלוא חיובי הארנונה.
- המשיב מבצע אכיפה בררנית ביחס לחיובי הארנונה בעוד שמשיב 2 הוא הבעלים של 3/4 בזכויות בנכס שכן חלק מהנכס הינו בחלקה 56 וחרף הרישום בטאבו שלפיו למשיב 2 אין בעלות בחלקה 237 הרי שמכח הבניה המשותפת והעדר האפשרות להפריד בין חלקה אחת למשנהו אזי יש לחייב את משיב 2 גם בחלקים המשותפים.
- הנכס נטוש, המשיב החליט לחייב את בעל הזיקה הקרוב ביותר ומשום מה החליט שאלו הן העוררות כאשר מי שבפועל מחזיק בנכס ובעל הזיקה הקרוב ביותר ובעל השטח הגדול ביותר הינו משיב 2.
- המשיב מתעלם מכך שהעוררות אינן רשומות בטאבו על חלקו של האב המנוח, ואף הוצגו בפני המשיב שטרי מכר המעידים על העברת הזכויות של ההורים ז"ל לטובת משיב 2 ויש לחייבו בארנונה בהתאם.

עיקרי טענות משיב 2

- משיב 2 אינו רשום כבעלים של חלקה 237 או חלק ממנה.
- הוא אינו גר ו/או שוהה בנכס נשוא הערר ואיננו מחזיק בה באף צורה ודרך ולא מחזיק ולא החזיק בנכס נשוא הערר רכוש ו/או מיטלטלין שבבעלותו.
- העוררות בהליך משפטי בבית משפט לענייני משפחה בפתח – תקווה, שבוטל ונסגר, בו הוגשו תביעות הדדיות, טענו והצהירו העוררות כי הדירה בבעלות המלאה וכי קיבלו אותה במתנה מהוריהם המנוחים.
- לנכס פלש אחיהן של העוררות ומשיב 2, מר רפאל חדד, ואף ביצע בניה בלתי חוקית בקומת הקרקע של חלקה 237 בו נמצא הנכס נשוא הערר, ובעקבות פעולות בלתי חוקיות אלה הורשע והוצא צו הריסה לבניה הבלתי חוקית, הריסה שטרם יצאה אל הפועל.
- המשיב ביצע חלוקה, לצרכי ארנונה בלבד, בגוש 8238 חלקה 237 אותה החלקה של הנכס, לבנייה הבלתי חוקית עם מספר נכס 49980200. המשיב שולח חיובי ארנונה למר רפאל חדד בגין שימוש בחלק הלא חוקי של חלקה 237 ויצר, הלכה למעשה, אבחנה בתוך חלקה 237 בין החלק החוקי לבין החלק הבלתי חוקי.

- לחלקה 237 צמוד מקלט המשמש את בנו של רפאל חדד, עדן חדד, אחיינם של העוררות ומשיב 2 למגוריו.
- אחיו, רפאל חדד, ובני משפחתו המתגוררים בפועל בקומת הקרקע של המבנה בו הנכס, עושה שימוש לבדו בנכס ומאחסן בה ציוד ורכוש בבעלותו. ולכן הוא בבחינת "מחזיק" אשר יש לחייבו בארנונה שכן גם אם הוא עושה שימוש בלתי חוקי וחלקי בחלקה 237.
- מר עדן חדד עושה שימוש למגורים במקלט אשר הינו חלק מחלקה 237 הרי שהוא הנישום לצרכי ארנונה בדירה כולה.
- העוררות טענו טענות עובדתיות סותרות וחלופיות בעניין ההחזקה והבעלות בדירה, בפני הועדה ובפני בית המשפט לענייני משפחה בפתח – תקווה ככל שהדבר משרת אותן.

עיקרי טענות המשיב

- סופיות השומה, טענה מקדמית כי יש לדון אך ורק בנוגע לשנת המס 2020. שומות המס לשנים קודמות הפכו לחלוטות.
- חלק מחובות הארנונה אשר הוטלו לחובת העוררות, מצויים בגביה במסגרת הליך הוצל"פ ומכאן כל טענה הנוגעת לחובות אלה מקומה להידון במסגרת תיק ההוצל"פ ולא בפני הועדה.
- המשיב מחייב את העוררות בארנונה בהיותן בעלות הזיקה הקרובה ביותר לנכס.
- המשיב הגיע למסקנה כי העוררות הן בעלות הזיקה הקרובה ביותר לנכס על פי מסמכים שהוצגו בפניו ובין היתר שטרי מכר חתומים על ידי אימם המנוחה של העוררות מכוחם נרשמו בעלותן על 1/8 כל אחת בגוש 8238 חלקה 237, ייפוי כח בלתי חוזר שניתן מהורי העוררות, אל עו"ד יוסף אלברק, לצורך העברת זכויותיהם בדירה אל העוררות, הערת אזהרה שנרשמה לטובת העוררות על זכות הבעלות של אביהן המנוח.
- טענות העוררות עצמן במשרדי המשיב כי הן זכאיות לפטור מארנונה בגין הנכס בשל היותה ריקה.
- טענת העוררות כי הנכס נטוש ואין בו כל שימוש ולא טענו כי גורם אחר עושה בו שימוש.
- במהלך הסיור שהתקיים בנכס, הוכח כי הנכס נטוש ובה מונח ציוד של ההורים שנפטרו וניכר בעליל כי איש אינו עושה בה שימוש בפועל.

- העוררות ויתרו מיומתן על חקירת המצהירים ועל כן יש להתייחס לכל הממצאים העובדתיים כאל ממצאים מחייבים.
- בהתאם לראיות אשר הוצגו, העוררות נכנסו בנעליהן של הוריהם כבעלים של הנכס.
- העוררות מציינות בסיכומיהן כי הן בעלות של 36% מהנכס, מכאן שאף לשיטתן של העוררות כי מין הדין חייבן המשיב בתשלום ארנונה כל זאת, מאחר שלמשיב נתונה הסמכות לחייב חלק מבעלי הנכס במלוא תשלום הארנונה מכח סעיף 316 **לפקודת העיריות** (נוסח חדש).
- אין בכוחו של היתר הבניה להועיל לעוררות. אכן, מבנה המגורים בנוי על שתי חלקות אלא שבמבנה המגורים מצויות דירות נפרדות המחולקות ליחידות שומה נפרדות אחת מדירות אלו, הינן בבעלות העוררות.

עיקרי טענות המשיב למשיב 2

- לא ברורה למשיב טענת משיב 2 בדבר כי הנכס הינו חלק בלתי נפרד, לצרכי ארנונה, מהמקלט המצוי בקומת הקרקע. לטענת המשיב כל עוד ניתן להפריד שני נכסים אלו ליחידות שומה שונות ונפרדות, הרי שהן אינן בהכרח מהוות יחידת שומה אחת.
- לא ברורה קביעת משיב 2 כי רפאל חדד העושה שימוש במקלט המצוי בקומת הקרקע הוא זה שעושה גם שימוש בנכס. הסיור בנכס מפרך טענתו של משיב 2 ניכר בעליל כי הדירה נטושה ומוזנחת.
- לאור התמונה שהתגלתה בסיור לפיה הנכס נשוא המחלוקת נטושה הרי שאין כל מחזיק בפועל בנכס (לרבות פולש) ולפיכך העוררות הינן בעלות הזיקה הקרובה ביותר לנכס.

סיכום הדברים והכרעה

18. פתח דבר

לועדה אין את הסמכות לקבלת החלטה בדבר בעלות ו/זכויות קנייניות על הנכס. יובהר כי סמכות ועדת הערר נגזרת מסמכותו של מנהל הארנונה. סמכות ועדת הערר קבועה בסעיף 6(א) לחוק הערר לפיו:

"הרואה עצמו מקופח בתשובת מנהל הארנונה על השגתו רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו התשובה, לערור עליה לפני ועדת ערר".

סמכות ועדת הערר נגזרת מכוח סמכותו של מנהל הארנונה, וזו קבועה בסעיף 3(א) לחוק הערר:

"3 השגה

(א) מי שחויב בתשלום ארנונה כללית רשאי תוך תשעים ימים מיום קבלת הודעת התשלום להשיג עליה לפני מנהל הארנונה על יסוד טענה מטענות אלה:

(1) הנכס שבשלו נדרש התשלום אינו מצוי האזור כפי שנקבע בהודעת התשלום;

(2) נפלה טעות בהודעת התשלום שמשיגים עליה טעות בציון סוג הנכס, גודלו או השימוש בו;

(3) הוא אינו מחזיק בנכס כמשמעותו בסעיפים 1 ו-269 לפקודות העיריות;

(4) היה הנכס עסק כמשמעותו בסעיף 8(ג) לחוק ההסדרים התשנ"ג – שהוא אינו בעל שליטה או שחוב הארנונה הכללית בשל אותו הנכס נפרע בידי המחזיק בנכס;

19. טענות העוררות בכתבי טענותיהן לבעלות, גם, של משיב 2 על הנכס אינו חוסה בסמכויותיה של ועדה זו ועליהן לפנות לערכאה שיפוטית מתאימה על מנת שזו היא תקבע מי הם הבעלים הנוספים וחלקם בנכס.

20. לאחר עיון שתי וערב בכלל כתבי בי-הדין, המסמכים, האסמכתאות והראיות אשר הונחו בפני הוועדה והסיוור אותו ערכה הועדה בנכס דין טענות העוררות להידחות, כמבואר וכמפורט להלן:

21. הדין והפסיקה ידועים וברורים בעניין שאלת זהות "המחזיק" בנכס לצורך חיובו בארנונה וברי הוא כי מדובר בשאלה עובדתית, במסגרתה יש לבחון מיהו בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס ובאין "מחזיק" בנכס – כי אז **הבעלים** הוא אשר נחשב "למחזיק" בהיותו בעל הזיקה "הקרובה ביותר לנכס".

לטענת העוררות, כי אין הן מחויבות לשלם את היטל הארנונה, שכן הן אינן מחזיקות בנכס, אין להן זיקה לנכס ויש להפנות את חיובי הארנונה לאחיה (סעיף 2 לסיכומי העוררות) דינה להידחות שכן חלקן של העוררות בבעלות בנכס, ובמרשם הוא השלב המשפטי האחרון בקשר עם הנכס כלפי כל העולם, מבחינה קניינית. לעניין זה, הוראת סעיף 7(א) לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, אשר כותרתה "גמר העסקה", קובעת:

"עסקה במקרקעין טעונה רישום; העסקה נגרמת ברישום, ורואים את השעה שבה אישר הרשם את העסקה לרישום כשעת הרישום

משמעות רישום זכויות בלשכת רישום מקרקעין (טאבו) היא, כי מי שרשום בפנקסי המקרקעין כבעלים, הוא הבעלים החוקי של הנכס .

מהעתק רישום מפנקס הזכויות המנוהל בלשכת רישום מקרקעין: נתניה של גוש 8238 חלקה 237 העוררות רשומות כחלק בנכס 1/8 כל אחת וכאמור לעיל המרשם הוא השלב המשפטי האחרון בקשר עם הנכס כלפי כל העולם, מבחינה קניינית .
כן ובנוסף בתצהיר שהגישו, הן מצהירות כי בבעלותן כ- 36% מהנכס נשוא הערר (ראה סעיפים 2-4 לתצהירן)

בסיור אשר נערך בנכס ביום 8/9/2022 נשוא הערר, הועדה התרשמה שאיש אינו מחזיק בנכס גם לא משיב 2 לרבות פולש.

הנכס נראה מוזנח, נטוש, מאובק ואינו ראוי למגורים.

22. כמו כן לטענת העוררות כי המשיב עורך אבחנה מלאכותית בין חלקה 56 לחלקה 237 דינה להידחות שכן אין מחלוקת כי ההורים המנוחים, של העוררות ומשיב 2, חויבו ושילמו את מסי הארנונה על דירת המגורים נשוא החיוב כיחידת שומה עצמאית זאת למרות שהיא בנויה על שתי חלקות, חלקה 56 וחלקה 237. ראה סעיפים 2 ו- 3 לתצהירה מטעם המשיב של גב' יפה דויד.

במהלך הסיור בנכס הובהר כי אין מחלוקת כי המבנה כולו רשום על 2 חלקות, כאשר הדירה רשומה, לצרכי ארנונה, רק על חלקה 237.

העוררות ויתרו על חקירתה של יפה דויד ולכן מתקבלת הצהרתה העובדתית כי הנכס נשוא הערר שבנדון מצוי ברובו בחלקה 237.

יתרה מכך, זכויותיהם של הורי העוררות, עברו אל העוררות, הן ברישום הבעלות על חלקה 237 והן בהערת אזהרה לטובתן ולמעשה נכנסו העוררות בנעליהם של הוריהם המנוחים ולכן מחויבות בתשלום ארנונה.

23. העוררות טוענות שהן מחזיקות 1/8 מהבעלות בנכס נשוא הערר ומחויבות ב- 100% מחיוב הארנונה הינה בררנית (ראה סעיפים 4-8 לסיכומי העוררות) גם טענה זו דינה להידחות כמבואר להלן:

ככלל, רשות מקומית (עירייה) רשאית לגבות את כלל חיוב הארנונה בגין נכס בבעלות משותפת מאחד השותפים / בעלי הנכס. וכך קובעת הוראת **סעיף 316 לפקודת העיריות** [נוסח חדש]:

"מקום שהוטלה ארנונה לפי הוראות הפקודה על בעל של בניין או קרקע, שהם בבעלות משותפת, מותר לגבותה מאחד או מאחדים מתוך הבעלים המשותפים, ומשנגבתה ממנו הארנונה יהיה זכאי להשתתפות של שאר הבעלים, באופן יחסי לחלקו של כל אחד בבניין או בקרקע, והוא רשאי לעקל את ההכנסה מן הבניין או הקרקע עד שיגבה את הסכום המגיע משאר הבעלים המשותפים".

לאחרונה שב ונפסק כי, הוראה זו מתייחסת לכל מקרה של בעלים שהם בחזקת בעלים משותפים בכלל הנכס. ב"פרשת עומר זועבי" – "עת"מ (נצרת) 1970-04-21 **עומר זועבי נ' עיריית נוף הגליל** – (26.5.21) דן בית המשפט המחוזי בנצרת בהחלטת עיריית נוף הגליל לחייב במלוא חיוב הארנונה מי שמחזיק ב-7.5% מזכויות הבעלות בנכס, בלבד (כאשר שאר זכויות הבעלות מתחלקות בין שני שותפים נוספים).

בית המשפט הבהיר כי, לפי דיני הקניין והוראת פקודת העיריות, כאשר לא ניתן לקבוע חלוקת חזקה מוגדרת בחלקים כאלה ואחרים בנכס, הרי שיש לראות את כל הבעלים המשותפים כבעלים המחזיקים בכל חלק וחלק בנכס באופן שמאפשר לחייב אותם במלוא החיוב ביחד ולחוד.

בפני העוררות עומדת האפשרות לדרוש ולתבוע את השתתפות שאר הבעלים (ככל שישנם, לטענתן, בעלים נוספים) להשתתפות באופן יחסי לחלקו בתשלומי הארנונה אותן הן שילמו ואף לעקל את ההכנסה מהנכס, ככל שיש כזאת.

24. כאמור לעיל, דין הערר להידחות לאור העבודה כי בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס הינן המערערות, כבעלי הנכס, אך למעלה מן הצורך אתייחס לטענות משיב 2 בדבר פולש כמבואר להלן:

בסיור אשר נערך בנכס ביום 8/9/2022, הועדה התרשמה שאיש אינו מחזיק בנכס, לא מר רפאל חדד ו/או עדן חדד ולא כל פולש אחר. הנכס נראה מוזנח, נטוש, מאובק ואינו ראוי לשימוש ולמגורים.

בתצהירו של משיב 2 בסעיף 6 מצהיר כי הוא **"...ככל שידוע לי, הנכס, מוזנח, שומם וריק מאדם..."** ואילו בסעיפים 7-8 לתצהירו הצהיר, בסתירה, כי **".....אחי רפאל חדד, מחזיק גם בנכס (המצוי בקומה האמצעית) באופן בלעדי, עושה בו שימוש....."** **"למיטב, ידעתי, אחיותיי.....נתנו לאחי רפאל רשות ואישור לעשות שימוש בנכס....."**

כמפורט לעיל, הוועדה התרשמה שאיש אינו מחזיק בנכס.

25. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה, חיוב המשיב את העוררות בחיובי הארנונה הינו כדין.

26. בנסיבות, לא מצאנו לנכון ליתן צו להוצאות.

27. המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

28. בהתאם לתקנה 20(ב) **לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בפני וועדת הערר)**, התשל"ז – 1977, קיימת זכות ערעור על פסק

דין זה, לפני בית המשפט לעניינים מנהליים וזאת תוך 45 יום מיום מסירת ההחלטה.

29. בהתאם להוראות תקנה 20(ג) לתקנות, פסק דין זה יפורסם באתר האינטרנט של עיריית

נתניה, וזאת תוך 10 ימים מיום הגעת פסק הדין לצדדים. הצדדים יוכלו להביא את

התנגדותם לפרסום ההחלטה בתוך 5 ימים מיום קבלת פסק הדין ותינתן החלטה

בהתאם.

עו"ד רו"ח שרון חייט

חבר, מ"מ יו"ר הועדה

אני מסכים לפסק דינו של מ"מ יו"ר הועדה

יועץ מס סופר יוסי
חבר

הוחלט כאמור בפסק דינו של מ"מ יו"ר הועדה – עו"ד רו"ח שרון חייט

ניתן היום, 16 באפריל 2023